

naproti ter ga pozdravljali; tudi Andrej jim je radostno odzdravil, ob enem pa se mu je celó zazdelo, da ga je ošabni petelin na cerkveni strehi malo pogledal — seveda samo od strani, ker mogočnej ni tako radoveden, da bi se popolnoma ozrl.

Vesel se je bližal Andrej domačemu pragu, a bilo mu je tudi neizrecno tesno pri srci, prav kakor ónemu v pesni:

„Kaj nek' bodo mam'ca rekli,
Ko jim bom povedal vse?
Menda me ne bodo topli —“

Nič, nič, Andrej, ti ne bode očitala dobra mati, zato ker ne bode mogla . . .

Ob Andrejevem vstopu je držala soseda Jerínki mrtvaško svečo in molila molitve za umirajoče.

„Andrej!“ — zašeptala je bolnica tiho, ki je takój spoznala svojega sina. Videlo se je, da bi marsikaj rada naročila sinu v slovo, a bila je vže preslaba. Samó mrzlo roko mu je podala in ga resno, pa ljubeznivo pogledala. A ta pogléd in ta ledena materina roka v Andrejevi sta nadomestila vse besede — vse življenje bode pomnil Andrej ta trenotek.

Sedaj pa se končava povest o materini sveči. Andrej je jokal ob materini postelji in se kesal, da je tako nepremišljeno ravnal. Če bi bil materi naznanil, kje biva, prišel bi bil lahko poprej domov, pomagal, stregel bi ji bil, morda bi bila ozdravela. A njegov kës je bil prepozen. Jerínka je umrla, sveča njenega življenja je dogorela, in kmalu potem je ugasnila tudi Jerínkina sveča . . . Andrej pa je jokal . . .

Kaj ne, ljubi moji, sedaj veste, da marsikatera ónih sveč, katere blagoslové na svečnico, gori v prav resnih urah. Torej drugo leto, ko zopet ponese te sveče blagoslavljat, bodite prav resni pri svetem opraviilu in prosite Boga, da bi vam ne bilo treba jokati ob prižgani sveči.

Kajtimar.

Pri potoku.

Preljal me pot je k potoku,
Ki je namakal raván,
Dòkler mu val žuboreči
V led ni še bil zakován.

Dá-si mi zreti zdaj móči
Vala kristalnega ní,
Vender pod skorjo ledeno
Dalje in dalje hití.

Moje poglede razžarjal
Mir je blagostni srcá,
Dòkler pokója ni skálil
Bésni viháar mi svetá.

Zdaj ni življenja v očesi —
Vender dnò srčnih globín
Vedno in vedno prešinja
Let mi otročjih spomín . . .

Modést.

